

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 111

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 februarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 699 din 15 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
10.	— Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 7.992/2006 pentru exploatarea resurselor de nisip și pietriș în perimetrul Icoana, județul Giurgiu, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială Arcotex — S.R.L., aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.277/2008	5
57.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 8 unități administrativ-teritoriale din județul Prahova	6-14
81.	— Ordin al ministrului muncii și justiției sociale privind aprobarea standardelor minime de calitate pentru serviciile sociale organizate ca centre maternale	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 699**

din 15 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea-Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Piatra-Neamț în Dosarul nr. 8.460/279/2016 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 119D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii, în principal, de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile de lege criticate nu încalcă art. 21 din Constituție, ci reglementează executarea sancțiunii amenzii contravenționale, ceea ce reprezintă opțiunea legiuitorului. Pe de altă parte, așa cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, se are în vedere doar analiza compatibilității textelor de lege criticate cu dispozițiile Constituției, iar nu compararea mai multor texte de lege între ele. Sub acest aspect, se arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.460/279/2016, **Judecătoria Piatra-Neamț a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată, în cadrul soluționării unei cauze civile având ca obiect „înlocuire amendă cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată, autoare a acesteia, arată că, potrivit art. 131 din Codul de procedură fiscală (Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, în vigoare la data întocmirii procesului-verbal de contravenție), dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie „în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept”, iar acest termen de prescripție se aplică și creanțelor provenind din amenzi contravenționale, potrivit textului de lege criticat. Așadar, în cazul amenzii contravenționale, chiar dacă fapta ce constituie contravenție are natura unei „acuzații penale”, potrivit Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele *Anghel împotriva României*, *Neata împotriva României*, *Ioan Pop împotriva*

României, *Albert împotriva României*, *Haiducu și alții împotriva României*, *Nicoleta Gheorghe împotriva României*), prescripția dreptului de a cere executarea silită este supusă regulilor fiscale, inclusiv în ceea ce privește suspendarea și întreruperea termenului de prescripție a executării. Aceasta determină un regim mai sever decât în cazul infracțiunilor. În acest sens, este de observat că, potrivit art. 162 din Codul penal, termenul de prescripție a executării pedepsei pentru persoana fizică este de 3 ani, în cazul în care pedeapsa este amenda, și curge de la data când hotărârea de condamnare a rămas definitivă. Astfel, în cazul amenzii penale, termenul de prescripție a executării pedepsei este de 3 ani și începe să curgă de la data la care hotărârea de condamnare a rămas definitivă, iar, în cazul amenzii contravenționale, termenul de prescripție a executării amenzii este de 5 ani, socotit de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a rămas definitivă sancțiunea contravențională. Instanța reține că, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală („*Caracterul echitabil și termenul rezonabil al procesului penal*”), „*organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali, astfel încât să fie constatate la timp și în mod complet faptele care constituie infracțiuni, nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, iar orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii, într-un termen rezonabil*”.

6. Se mai susține că „termenul rezonabil al procedurii ar trebui cu atât mai mult respectat cu cât este vorba despre tragerea la răspundere contravențională, prin natura sa mai ușoară decât cea penală. Or, în fapt, lucrurile nu stau așa”. Instanța susține că, în cauza de față, este incident art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit căruia „*în cazul în care contravenientul persoană fizică nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, organul de specialitate al unității administrativ-teritoriale prevăzut la art. 39 alin. (2) lit. a) în a cărei rază teritorială domiciliază contravenientul va sesiza instanța judecătorească în a cărei circumscripție domiciliază acesta, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amendă care a fost achitată*”. Se arată că acest text de lege nu impune niciun termen organului de specialitate al unității administrativ-teritoriale pentru a sesiza instanța de judecată. Astfel, după ce a trecut termenul de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, organul de specialitate poate oricând să sesizeze instanța de judecată. Totuși limita temporală este impusă de termenul de prescripție extinctivă a executării sancțiunii amenzii contravenționale, respectiv cel de 5 ani, stabilit de Codul de procedură fiscală. Instanța consideră că nu este admisibilă înlocuirea amenzii contravenționale pentru care s-a împlinit termenul de prescripție a executării silite cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității. Natura juridică a acestei din urmă sancțiuni a fost creionată în mod repetat în jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, prin Decizia nr. 641 din 17 mai 2011. Curtea a reținut că, din examinarea prevederilor legale care conturează

regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, rezultă că aceasta se aplică în urma constatării încălcării unor dispoziții legale, în scopul de a sancționa și a contribui la educarea și reabilitarea contravenientului care nu are resurse bănești suficiente pentru a achita o amendă contravențională. Raportat la natura juridică a acestei sancțiuni contravenționale, instanța apreciază că aplicarea regimului juridic al executării creanțelor fiscale este de natură a conduce la încălcarea dreptului contravenientului la soluționarea cauzei sale într-un termen rezonabil. Aceasta cu atât mai mult cu cât, în practică, organul fiscal emite periodic o noua somație și un nou titlu executoriu pentru executarea amenzii contravenționale, invocând întreruperea termenului de prescripție și prelungind astfel cu mult mai mult termenul de 5 ani, socotit de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a rămas definitivă sancțiunea contravențională. În final, instanța arată că, în cauza de față, contravenientul a fost sancționat prin procesul-verbal din 4 februarie 2011, pentru o faptă săvârșită la aceeași dată. Or, termenul de prescripție a executării amenzii contravenționale a început să curgă la data de 1 ianuarie 2012, urmând a se împlini la 1 ianuarie 2017. Cererea de înlocuire a amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității a fost înregistrată la instanță la 25 august 2016, deci după trecerea unei perioade de patru ani și șase luni de la data rămânerii definitive a sancțiunii amenzii contravenționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile criticate, ce au în vedere punerea în executare a sancțiunii amenzii contravenționale, stabilesc incidența normelor din materia executării silită a creanțelor fiscale, soluția fiind determinată de faptul că sumele provenite din amenzi contravenționale constituie venituri ale bugetului general consolidat. Prin conținutul lor, prevederile de lege criticate nu pot constitui un impediment în ceea ce privește dreptul unei persoane (contravenient) la soluționarea cauzei sale într-un termen rezonabil, prevăzut de art. 21 alin. (3) teza a doua din Constituție, ținând seama și de motivarea excepției de neconstituționalitate. Celelalte prevederi invocate în motivarea excepției privesc faza de executare și vizează exclusiv stabilirea altei modalități de executare a sancțiunii cu amenda contravențională, aplicate în condițiile în care amenda nu a fost achitată în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă și nici nu există posibilitatea executării silită. Conform prevederilor art. 39¹ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, contravenientul însuși poate solicita instanței în circumscripția căreia s-a săvârșit contravenția înlocuirea amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, când nu a achitat amenda în termen și nu există posibilitatea executării silită, neputându-se reține vreo încălcare a dreptului contravenientului la soluționarea cauzei sale într-un mod rezonabil, câtă vreme legea reglementează instrumente juridice la îndemâna acestuia pentru clarificarea modalității de executare a sancțiunii. De asemenea, se observă că instanța contestă prevederile art. 39 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin raportare la dispozițiile Codului penal, care privesc termenul de prescripție a executării pedepsei pentru persoana fizică. Or, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut, în mod constant, că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea prevederilor mai multor texte ale legii între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

9. **Avocatul Poporului** consideră că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate, deoarece legiuitorul delegat a dispus apărarea valorilor sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală, și a recunoscut oricărei persoane sancționate contravențional printr-un proces-verbal încheiat de organul competent posibilitatea de a se plânge împotriva acestuia instanței judecătorești. Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este întocmit de organul constator competent sau, după caz, de agentul sancționator competent, iar organele fiscale recurg la constrângerea debitorului de a plăti aceste amenzi contravenționale, procedura fiind reglementată, în principal, de Codul de procedură fiscală. Procedura criticată de autoarea excepției nu îngreudește dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci instituie condițiile în care se realizează executarea sancțiunii amenzii contravenționale. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești. În ceea ce privește diferența de reglementare a termenului de prescripție a executării amenzii contravenționale, prin raportare la termenul de prescripție a executării amenzii penale, se precizează că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, în repetate rânduri, că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele (a se vedea, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 463 din 12 aprilie 2011). Mai mult, față de critica formulată, trebuie avute în vedere și prevederile art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit căreia „*amenda contravențională are caracter administrativ*”. În concluzie, Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 39 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia „*Executarea se face în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale.*”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) teza a doua privind soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principala critică a instanței de judecată, autoare a excepției de neconstituționalitate, este aceea că termenul de

prescripție a executării amenzii contravenționale este de 5 ani, la fel cu cel instituit pentru executarea creanțelor fiscale, ceea ce ar încălca dreptul contravenientului la un proces echitabil, deoarece, în materie penală, prescripția executării pedepsei amenzii este de 3 ani. Cu privire la această critică, Curtea observă că dispozițiile de lege criticate fac parte din capitolul V „Executarea sancțiunilor contravenționale” din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și prevăd că executarea sancțiunilor contravenționale se face în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale. Prin urmare, termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a amenzilor contravenționale este de 5 ani, termen prevăzut pentru executarea silită a creanțelor fiscale de art. 110 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală [și de art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data întocmirii procesului-verbal de contravenție]. Potrivit art. 162 din Codul penal, termenul de prescripție a executării pedepsei pentru persoana fizică este de 3 ani, în cazul în care pedeapsa este amenda, și curge de la data la care hotărârea de condamnare a rămas definitivă.

15. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, materia contravențională se asimilează celei penale, sub aspectul garanțiilor dreptului la un proces echitabil, instituite de art. 6 din convenție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 548 din 17 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 13 februarie 2014). Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, garanțiile dreptului la un proces echitabil, prevăzute de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, sub aspect penal, se aplică și unei proceduri contravenționale. Astfel, în Hotărârea din 3 aprilie 2012, pronunțată în Cauza *Nicoleta Gheorghe împotriva României*, paragraful 26, Curtea a considerat că „natura generală a dispoziției legale încălcate în speță de către reclamantă, precum și obiectivul disuasiv și punitiv al sancțiunii aplicate sunt suficiente pentru a demonstra că infracțiunea în litigiu avea caracter penal în sensul art. 6 din convenție, care este așadar aplicabil”. De altfel, așa cum a observat Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin aceeași hotărâre, paragraful 24, „este vorba de prima cauză supusă Curții spre examinare de la modificarea legislației și practicii interne relevante pe care anterior le-a declarat contrare art. 6 din convenție pe motiv că nu ofereau garanții suficiente, în special cu privire la respectarea prezumției de nevinovăție, pentru apărarea persoanelor față de posibilele abuzuri comise de autorități (*Anghel împotriva României*, paragraful 69)”. Prin Decizia nr. 161 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 11 ianuarie 1999, Curtea a stabilit că scopul interpretării date dispozițiilor art. 6 din convenție, în sensul că noțiunea de „acuzare în materie penală” include și domeniul contravențional, a fost acela de a asigura aceleași garanții procesuale celor învinuiți de săvârșirea unei contravenții ca și cei învinuiți de săvârșirea unei infracțiuni (*Cauza Lönnroth împotriva Suediei* — 1982; *Cauza Öztürk împotriva Germaniei* — 1984; *Cauza Lutz împotriva Germaniei* — 1987). Având în vedere acestea, Curtea constată că în cauza de față nu se pune în discuție vreo garanție procesuală a dreptului contravenientului la un proces echitabil, ci se critică reglementarea legală a termenului de prescripție a executării amenzii contravenționale.

16. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, astfel cum rezultă din art. 126 alin. (2) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Așadar, reglementarea termenelor de prescripție a

executării sancțiunilor contravenționale sau penale intră în competența legiuitorului, care, evident, trebuie să respecte principiile și dispozițiile Constituției.

17. Analizând reglementările referitoare la amenda contravențională, pe de-o parte, și amenda penală, pe de altă parte, Curtea reține, referitor la natura juridică a amenzii, că, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, amenda contravențională are caracter administrativ, iar amenda penală este una dintre pedepsele principale prevăzute de art. 53 din Codul penal. De asemenea, referitor la cuantumul celor două tipuri de amenzi, Curtea reține că limitele minime și maxime ale amenzii contravenționale sunt stabilite de art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în timp ce cuantumul amenzii penale se stabilește, potrivit art. 61 alin. (2) din Codul penal, prin sistemul zilelor-amendă, iar „*suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 10 lei și 500 lei, se înmulțește cu numărul zilelor-amendă, care este cuprins între 30 de zile și 400 de zile*”. Cu privire la punerea în executare a amenzii contravenționale, potrivit art. 39 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, „*organele prevăzute la alin. (1) vor comunica din oficiu procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, neatacat cu plângere în termenul legal, în termen de 30 de zile de la data expirării acestui termen, ori, după caz, dispozitivul hotărârii judecătorești irevocabile prin care s-a soluționat plângerea, în termen de 30 de zile de la data la care hotărârea a devenit irevocabilă [...]*”. În ceea ce privește executarea pedepsei amenzii penale aplicate persoanei fizice, aceasta se face în condițiile Legii nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 14 august 2013. Ținând cont de aceste diferențe de reglementare, Curtea constată că, având în vedere natura juridică diferită a celor două categorii de amenzi — administrativă și penală —, legiuitorul a prevăzut condiții și proceduri diferite de punere în executare a celor două tipuri de amenzi. Astfel, în timp ce amenda contravențională se execută silit de către organele fiscale, executarea amenzii penale se realizează de instanța de executare, care poate dispune executarea amenzii prin muncă neremunerată în folosul comunității sau poate dispune înlocuirea amenzii cu închisoarea. Prin urmare, există o diferență evidentă între cele două tipuri de sancțiuni — contravențională și penală — sub aspectul condițiilor și al procedurilor de executare silită. Astfel, legiuitorul, respectând competența sa prevăzută de Constituție, a stabilit termene diferite de prescripție a executării celor două categorii de sancțiuni, ceea ce nu contravine dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție.

18. Curtea constată că, întrucât legiuitorul a reglementat procedura de executare a sancțiunilor contravenționale, în mod similar cu executarea silită a creanțelor fiscale, este firesc ca și termenul de prescripție a executării amenzilor contravenționale să fie același cu cel prevăzut pentru executarea creanțelor fiscale, și anume cel de 5 ani, stabilit de Codul de procedură fiscală. Faptul că executarea amenzii penale a persoanelor fizice se prescrie într-un termen mai scurt, de 3 ani, nu poate conduce la concluzia încălcării dreptului contravenientului la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, deoarece condițiile de executare a amenzii penale sunt reglementate mai sever, din moment ce, în caz de neexecutare, amenda penală se poate înlocui cu închisoarea, astfel încât nu se poate face vreo analogie cu privire la termenul de prescripție a executării celor două sancțiuni. Prin urmare, critica potrivit căreia instituirea termenului de 5 ani pentru prescripția executării sancțiunii amenzii contravenționale conduce la încălcarea dreptului contravenientului la soluționarea cauzei sale într-un termen rezonabil este neîntemeiată.

19. Referitor la celelalte aspecte invocate de instanța de judecată, privind înlocuirea amenzii contravenționale cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, posibilitate prevăzută de art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea constată, pe de-o parte, că

aceste aspecte nu au legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate, iar, pe de altă parte, că reprezintă chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii la cazul dedus judecării instanței judecătorești care a sesizat Curtea Constituțională.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Judecătoria Piatra-Neamț în Dosarul nr. 8.460/279/2016 și constată că dispozițiile art. 39 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Piatra-Neamț și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 7.992/2006 pentru exploatarea resurselor de nisip și pietriș în perimetrul Icoana, județul Giurgiu, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială Arcotex — S.R.L., aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.277/2008

Având în vedere:

— că titularul Licenței de exploatare nr. 7.992/2006, Societatea Arcotex — S.R.L., se află în stare de faliment, fiind sub incidența Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, conform datelor furnizate de Oficiul Național al Registrului Comerțului prin Adresa nr. 155.671/28 ianuarie 2019;

— Referatul Direcției generale gestionare evaluare și concesionare resurse rezerve minerale, integrare europeană nr. 300.069 din 29 ianuarie 2019,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următoarea decizie:

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Icoana, județul Giurgiu, convenită prin Licența de concesiune nr. 7.992/2006, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.277/2008, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială Arcotex — S.R.L., în calitate de

concesionar, cu sediul în București, strada Virgiliu nr. 81, ap. 703, sectorul 1, înregistrată în registrul comerțului cu nr. J40/5185/2001, CUI RO 13911747, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gigi Dragomir

București, 4 februarie 2019.
Nr. 10.

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 8 unități administrativ-teritoriale din județul Prahova

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 8 unități administrativ-teritoriale din județul Prahova, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Bănești — sectoarele cadastrale nr. 15, 20 și 23;

b) unitatea administrativ-teritorială Boldești-Gradiștea — sectoarele cadastrale nr. 34, 35 și 49;

c) unitatea administrativ-teritorială Călugăreni — sectoarele cadastrale nr. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 17, 22, 24, 26, 31, 32, 38, 40, 41 și 42;

d) unitatea administrativ-teritorială Ceptura — sectoarele cadastrale nr. 2, 6, 11, 32, 36, 62, 63, 64, 74, 84, 87, 88, 90, 98, 102, 104, 106, 108, 109, 113, 114, 115, 116 și 117;

e) unitatea administrativ-teritorială Mănești — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 13, 14, 16, 20, 31, 40, 41, 43, 45, 56, 57, 60, 61, 65, 66 și 67;

f) unitatea administrativ-teritorială Plopeni — sectoarele cadastrale nr. 2, 40, 41 și 46;

g) unitatea administrativ-teritorială Tinosu — sectoarele cadastrale nr. 31 și 36;

h) unitatea administrativ-teritorială Târgșoru Vechi — sectoarele cadastrale nr. 17, 18, 19, 26, 47 și 50.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1 – 8 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—8*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

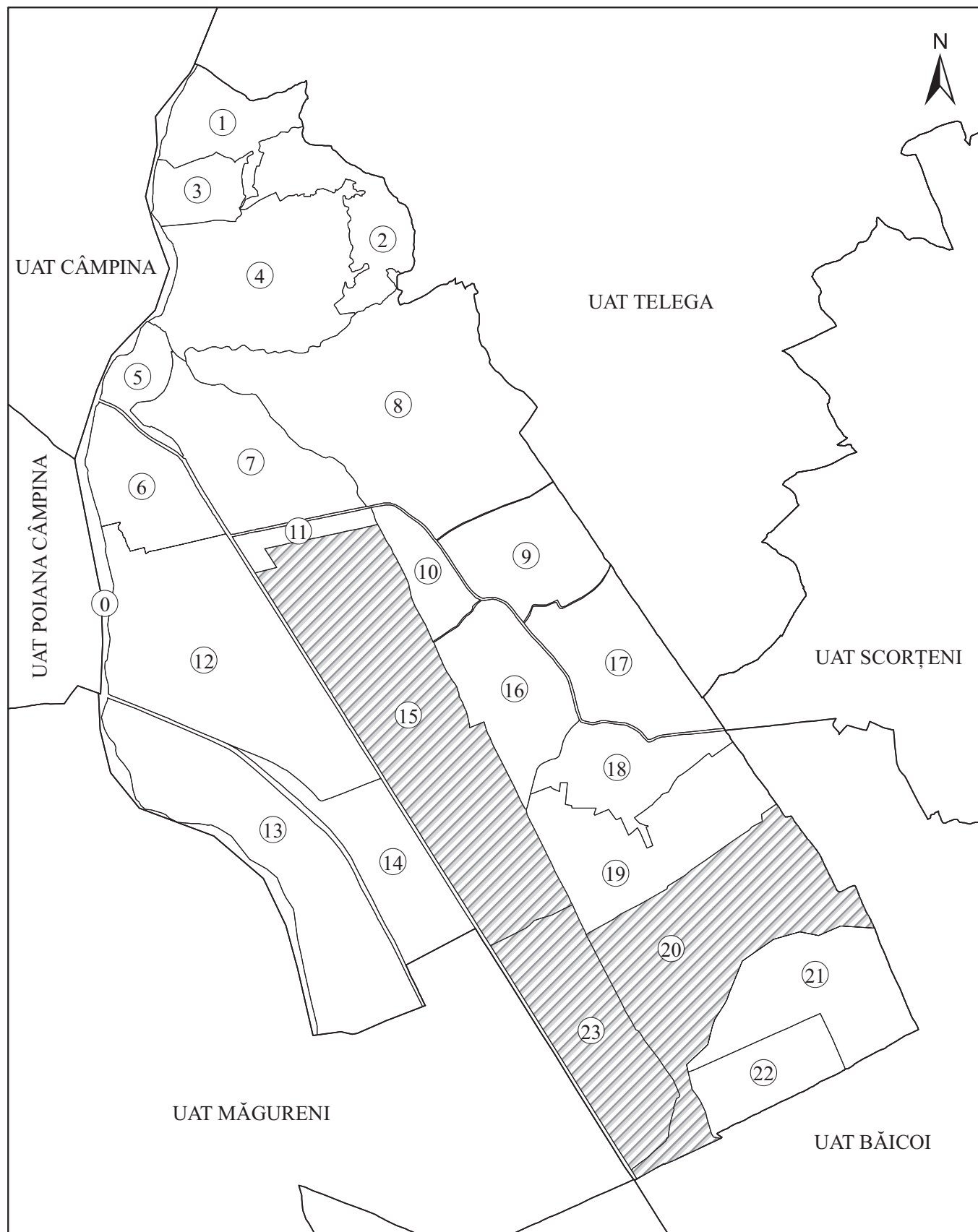
Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 21 ianuarie 2019.

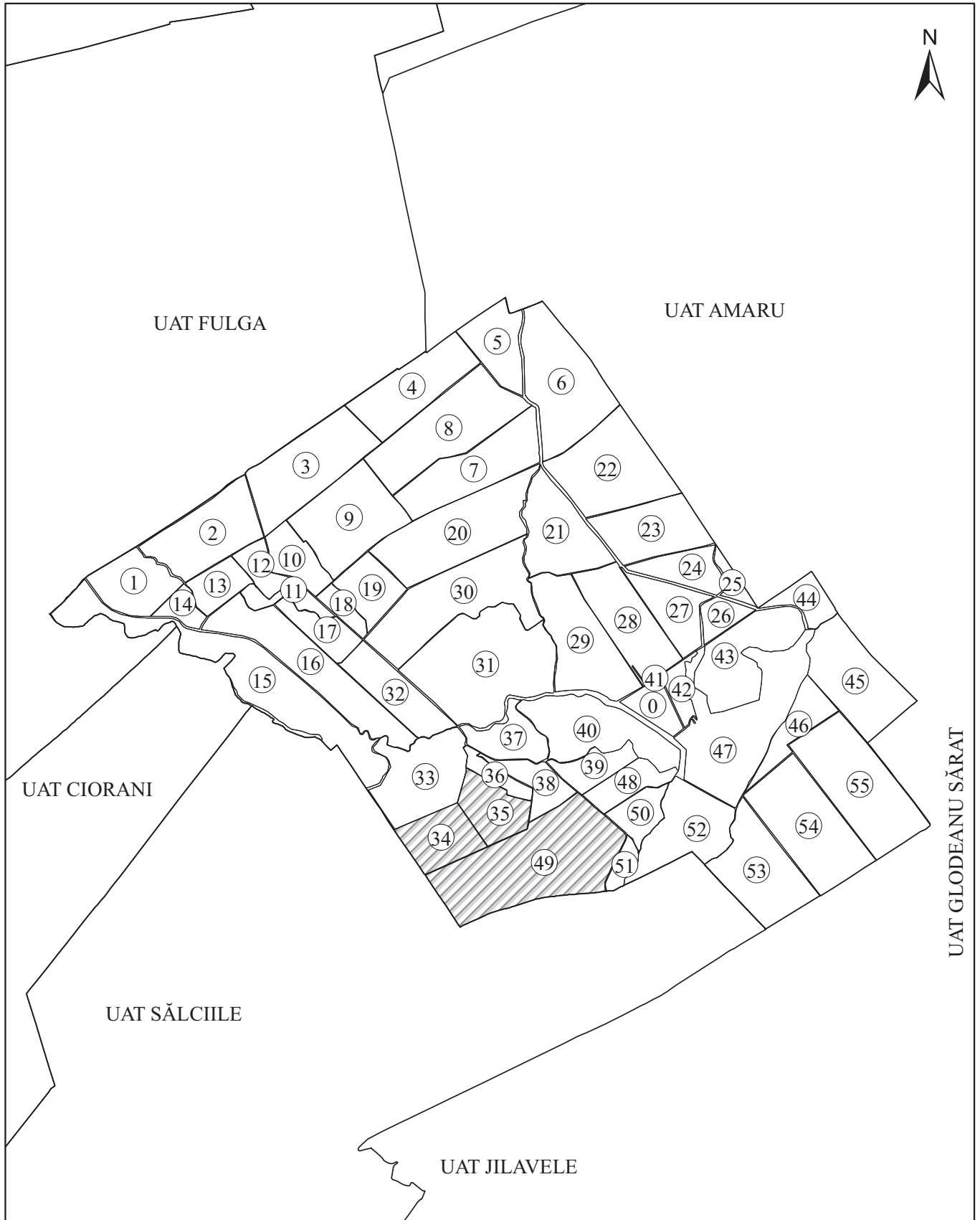
Nr. 57.

*) Anexele nr. 1—8 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: PRAHOVA
UAT: BĂNEȘTI
Sectoare: 15, 20, 23

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: PRAHOVA
UAT: BOLDEȘTI - GRADIȘTEA
Sectoare: 34, 35, 49

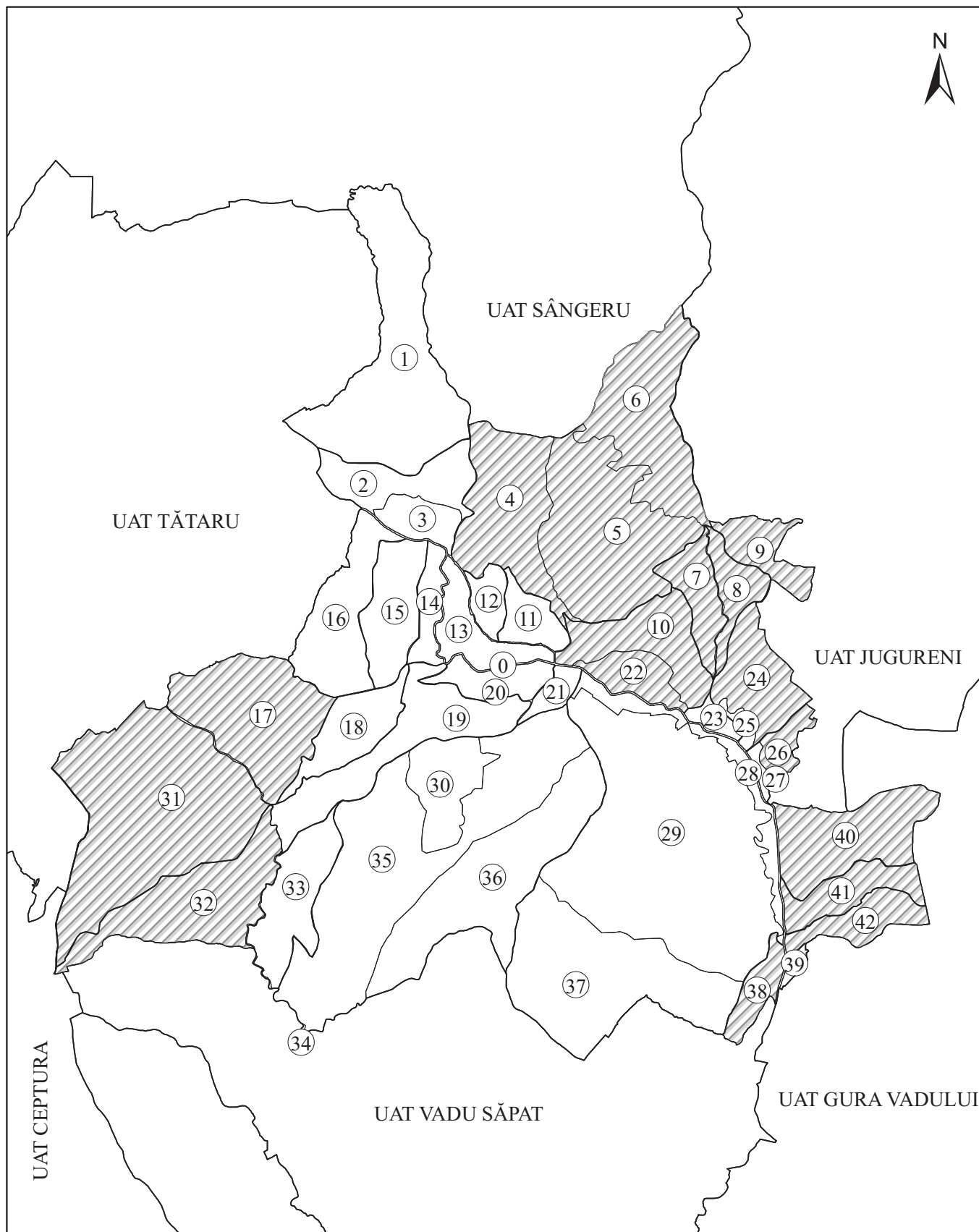

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: PRAHOVA

UAT: CĂLUGĂRENI

Sectoare: 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 17, 22, 24, 26, 31, 32, 38, 40, 41, 42

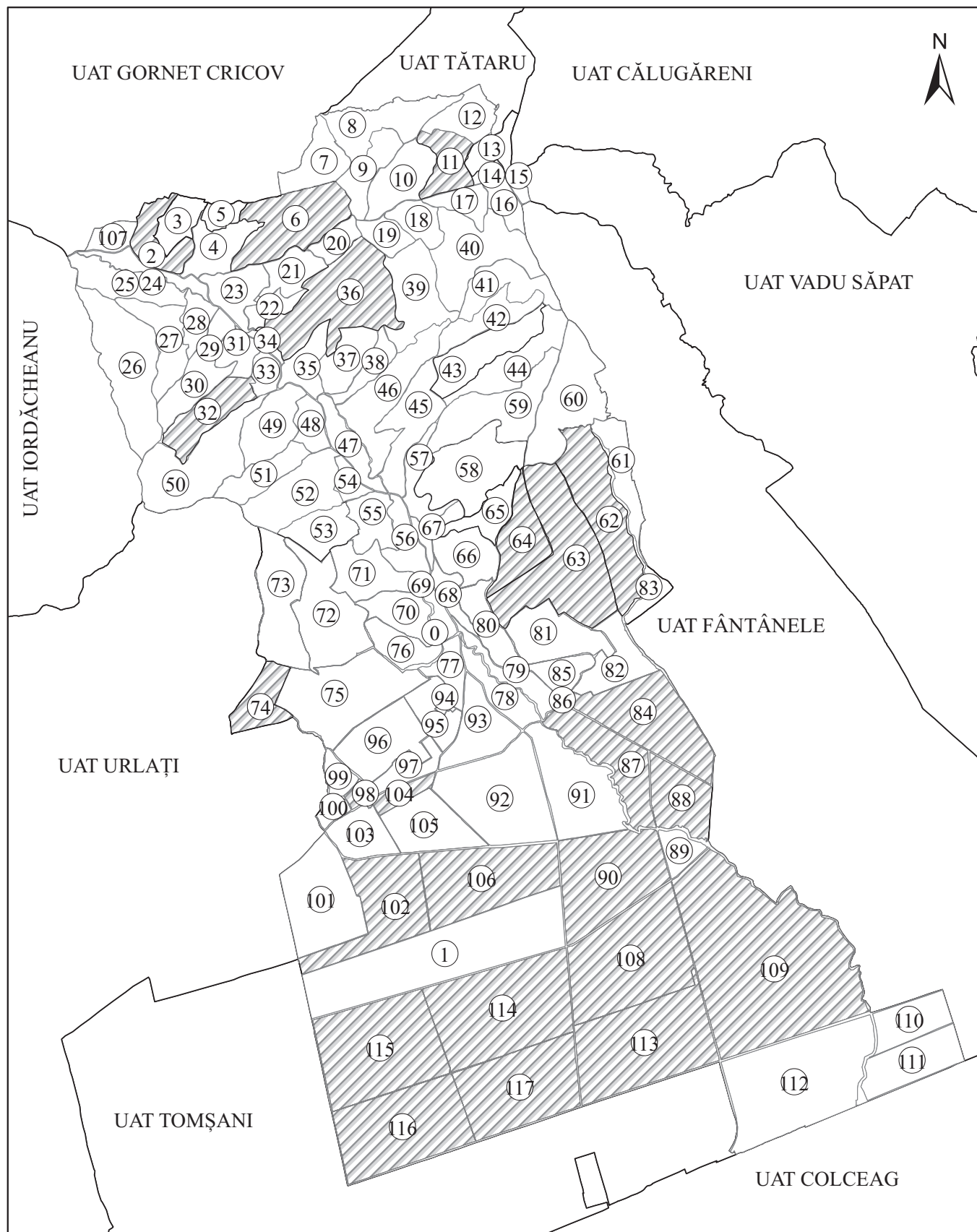

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: PRAHOVA

UAT: CEPTURA

Sectoare: 2, 6, 11, 32, 36, 62, 63, 64, 74, 84, 87, 88, 90, 98, 102, 104, 106, 108, 109, 113, 114, 115, 116, 117

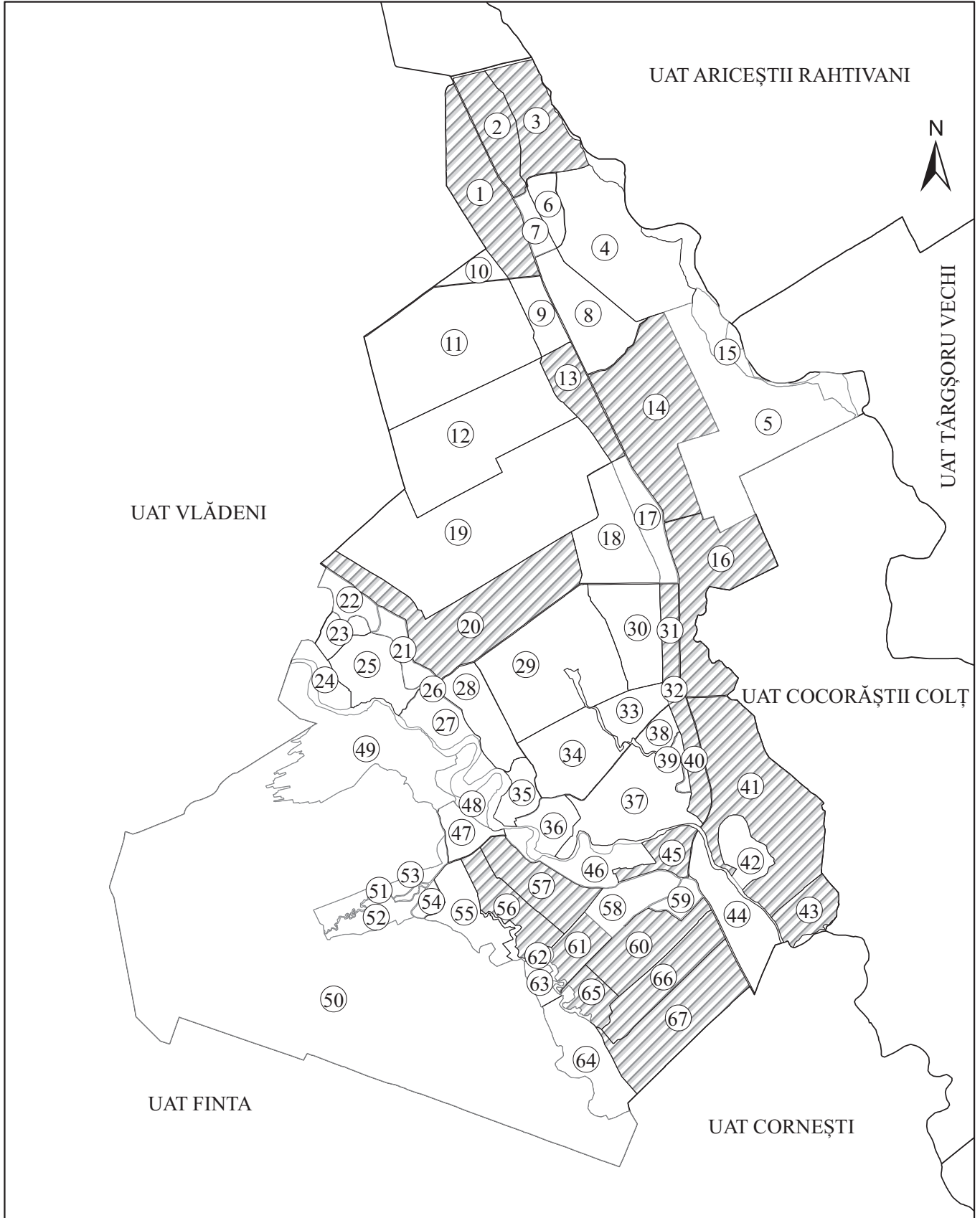

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

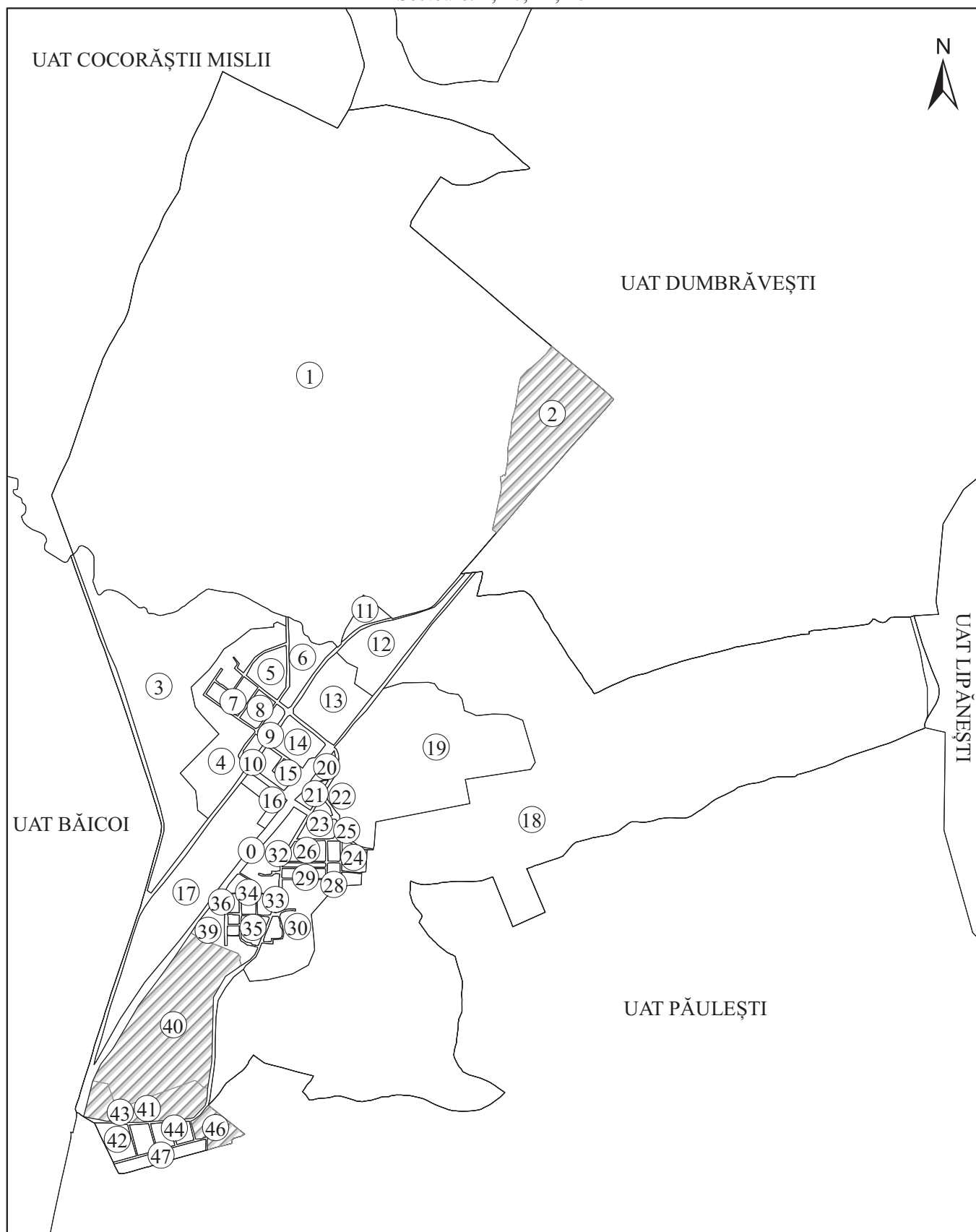
Județ: PRAHOVA

UAT: MĂNEȘTI

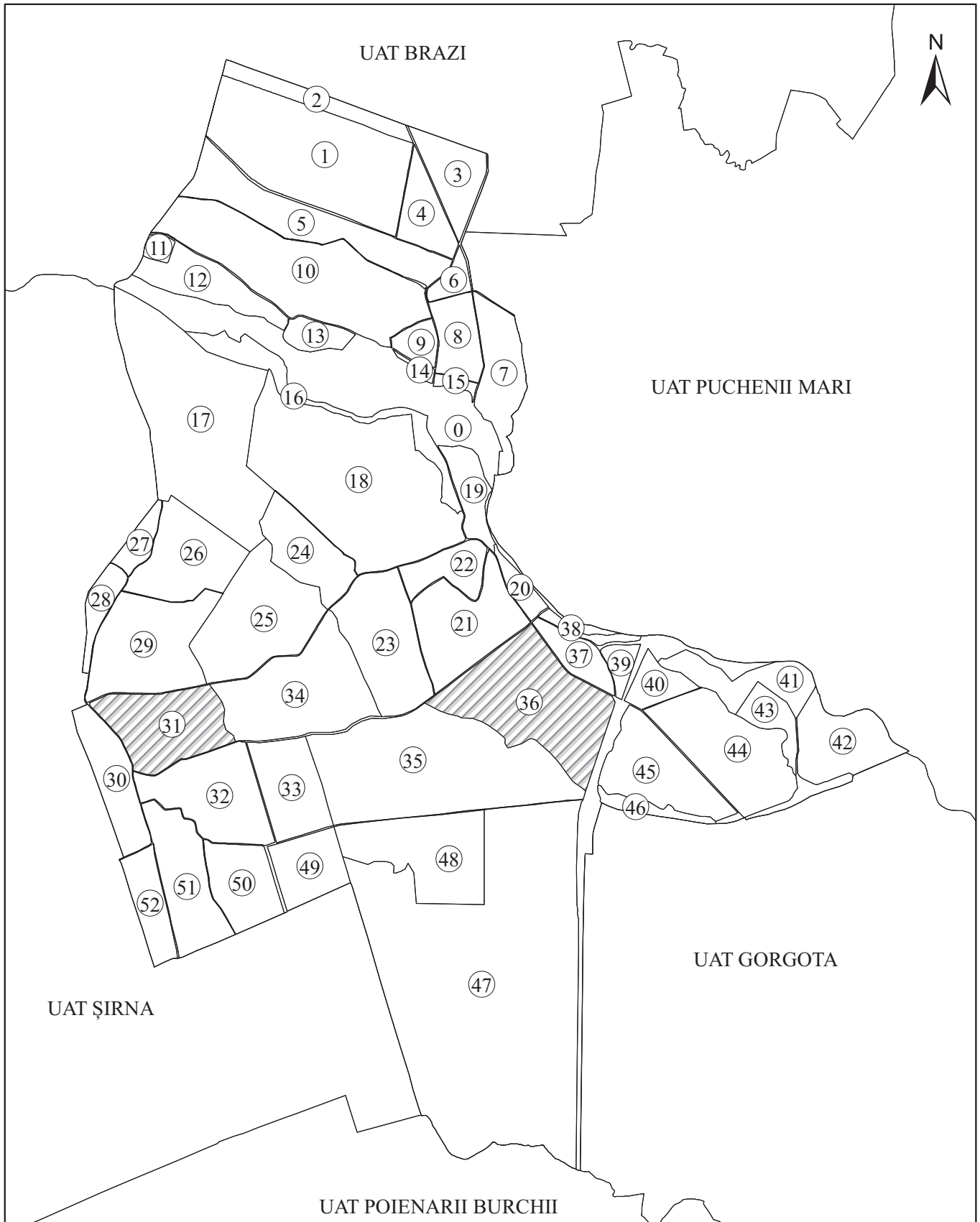
Sectoare: 1, 2, 3, 13, 14, 16, 20, 31, 40, 41, 43, 45, 56, 57, 60, 61, 65, 66, 67

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: PRAHOVA
UAT: PLOPENI
Sectoare: 2, 40, 41, 46

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: PRAHOVA
 UAT: TINOSU
 Sectoare: 31, 36

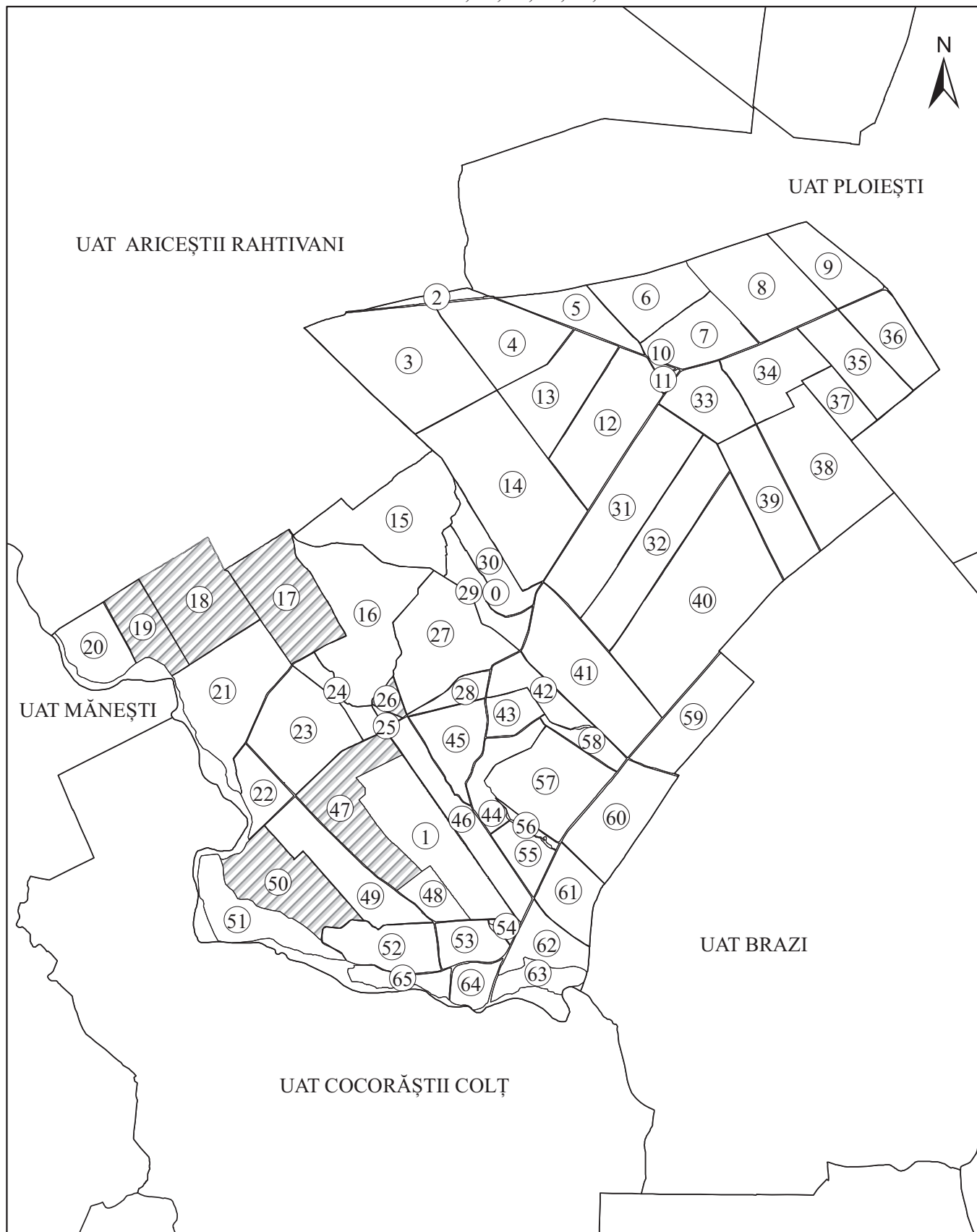

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: PRAHOVA

UAT: TÂRGȘORU VECHI

Sectoare: 17, 18, 19, 26, 47, 50

MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

ORDIN**privind aprobarea standardelor minime de calitate pentru serviciile sociale organizate ca centre maternale**

Având în vedere:

- art. 9 alin. (5) din Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare;
- anexa nr. 9 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul:
 - art. 9 alin. (1) și art. 19 din Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 5 alin. (7) lit. h) din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 145/2015;
 - art. 4 alin (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 299/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, cu modificările ulterioare;
 - art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii și justiției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă standardele minime de calitate pentru serviciile sociale cu cazare organizate ca centre maternale, destinate cuplurilor mamă-copil și femeilor gravide, aflate în situații de dificultate și cu risc de separare a copilului de părinții săi, cod 8790CR-MC-I, potrivit Nomenclatorului serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Standardele minime de calitate destinate centrelor maternale se aplică și centrelor pentru gravidele în dificultate, cod 8790CR-MC-II, potrivit Nomenclatorului serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor din conținutul standardelor referitoare la copii.

Art. 2. — (1) Standardele minime de calitate prevăzute la art. 1 alin. (1) cuprind trei secțiuni.

(2) Secțiunea 1 — standardul minim de calitate este structurată după cum urmează:

- a) module: denumire și numerotare cu cifre romane;
- b) standarde: definire, rezultate așteptate și numerotare cu cifre arabe;
- c) condiții/criterii ale fiecărui standard, corespunzătoare indicatorilor de proces: enunț, detalieri și numerotare compusă din litera S și cifre arabe corespunzătoare numărului standardului și numărului condiției/criteriului;
- d) indicatori de monitorizare-im, corespunzători indicatorilor de realizare: documente și modalități de evidențiere a respectării standardului.

(3) Structura standardelor minime de calitate, prevăzută la alin. (2), respectă elementele care definesc standardele de calitate, după cum urmează:

- a) condițiile/criteriile fiecărui standard corespund indicatorilor de proces — măsură a modului/procesului în care sunt livrate serviciile, respectiv condițiile/criteriile fiecărui standard;

b) indicatorii de monitorizare — Im corespund indicatorilor de realizare — măsură, de obicei cantitativă, a produselor finale sau a serviciilor furnizate direct de o structură instituțională;

c) rezultatele așteptate corespund indicatorilor de rezultat, măsură a efectelor sau impactului obținute prin furnizarea serviciilor.

(4) Secțiunea a 2-a cuprinde clarificări privind modalitatea de completare a fișei de autoevaluare — formular standard în care se înscriu de către solicitantul licenței de funcționare datele și punctajul estimat de acesta cu privire la gradul de îndeplinire a standardelor minime aferente procesului de acordare a serviciilor sociale.

(5) Secțiunea a 3-a cuprinde lista documentelor și evidențelor aferente Standardelor minime de calitate pentru serviciile sociale cu cazare organizate ca centre maternale.

(6) Evaluarea în vederea acordării licenței serviciului social se realizează pe baza punctajului minim prevăzut în secțiunea a 2-a din anexa la prezentul ordin, a documentelor justificative și a vizitelor de evaluare în teren realizate de inspectorii sociali.

Art. 3. — (1) Furnizorii publici și privați de servicii sociale au obligația de a respecta în integralitate standardele minime de calitate atât în vederea primirii licenței de funcționare, cât și ulterior acordării acesteia, pentru întreaga perioadă de funcționare a serviciilor sociale.

(2) Indiferent de forma de organizare a serviciilor sociale licențiate, furnizorilor de servicii sociale publici și privați le revine obligația monitorizării respectării standardelor minime de calitate.

Art. 4. — (1) Verificarea respectării standardelor minime de calitate în baza cărora au obținut licența de funcționare revine inspectorilor sociali, potrivit prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

(2) Verificarea conformității și respectării normelor de igienă și sănătate publică, a normelor privind securitatea la incendiu, precum și a altor condiții/cerințe/norme pentru care au fost emise autorizații administrative prealabile de funcționare se realizează de personalul de specialitate desemnat de instituțiile care au emis autorizațiile de funcționare respective, după caz: din domeniul sănătății publice, al pazei contra incendiilor, al sănătății și securității în muncă etc.

(3) În realizarea vizitelor de evaluare în teren inspectorii sociali au în vedere ansamblul de condiții și criterii aferente fiecărui standard, fără a se limita la indicatorii prevăzuți în fișa de autoevaluare, iar în situația în care apreciază încălcări ale unor cerințe care, potrivit legii, intră în competența instituțiilor menționate la alin. (2), în funcție de gravitatea constatărilor procedează după cum urmează:

a) sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile;

b) recomandă neacordarea/suspendarea licenței de funcționare și sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile;

c) aplică prevederile art. 27 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare, și sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 101/2006 privind aprobarea Standardelor minime obligatorii pentru centrul maternal și a Ghidului metodologic de implementare a acestor standarde, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 și 458 bis din 26 mai 2006.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi

București, 16 ianuarie 2019.
Nr. 81.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 168560